

Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe de Mallorca

Déu no fa distinció de persones

Si alguna cosa defineix la mentalitat de Jesús i de la primera comunitat cristiana és la universalitat del seu missatge de salvació. Déu no fa distinció de persones. Així es manifesta la igualtat dels éssers humans i es fonamenta la seva dignitat de criatures fetes a imatge i semblança de Déu. Jesús vol atreure'ns de nou cap a Ell i vol que la convicció que la salvació és per a tothom sigui precedida pel reconeixement creient dels qui esperen alguna cosa d'Ell. Fins i tot sembla sorprendent la pedagogia que fa servir en la seva conversa amb una dona, precisament no de religió jueva. Ho salva la humilitat amb què ella admet la seva situació, la qual cosa facilita que Jesús reconegui la seva obertura a la fe quan arriba a dir-li: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols!» A l'instant –diu l'Evangeli– es posà bona la seva filla. Per arribar a aquest punt, Jesús ha escoltat amb atenció i admiració una pregària insistent: «Senyor, compadiu-vos de mi». Fem-nos-la nostra també nosaltres.

Paraules DE VIDA

La fe fa miracles i supera tots els nostres esquemes, especialment aquells que manifesten discriminació ideològica, menyspreu racial o marginació religiosa. Amb freqüència hi ha no creients que, per a nosaltres, ens són un exemple quan obren el cor a Déu, i mostren la seva adhesió. Massa sovint una religiositat endurida pel legalisme, la rutina, la desconfiança, o una fe buida d'atenció i solidaritat amb els més necessitats presenta moltes dificultats perquè la conversió sigui un fet. Per això, també ens hem de demanar amb tota humilitat: De què ens cal convertir-nos els cristians? Segurament, si estam atents a la Paraula de Déu, la llista serà llarga.

És bo que fem l'esforç d'entendre quina nova actitud Déu ens demana. És a les nostres mans fer que molts també puguin entendre-ho i viure-ho, encara que no estiguin batiats, o, tot i estar batiats, visquin com si no hi estiguessin. Per on començar? A qui comunicar aquesta bona notícia? A qui podem fer partícip del goig d'aquest tresor de la fe que junts podem descobrir i compartir? Qui sap si algun familiar molt proper, o els mateixos amics i companys de feina, o algú que no coneixem i les circumstàncies de la vida han fet que ens el trobem. Posem-hi els mitjans necessaris i creem el clima adequat perquè l'encontre amb el Senyor sigui possible. L'atracció i la gràcia són cosa d'Ell, el qui realment en cura és Ell. Tot el que rebem és molt més que engrunes, és sobreabundància de gràcia. Vet aquí la manifestació de Déu que en Jesucrist ens estima i s'apropa, com diu Pau, per a compartir-se de tots i sense fer distincions.

Dios no hace distinción de personas

Si algo define la mentalidad de Jesús y de la primera comunidad cristiana es la universalidad de su mensaje de salvación. Dios no hace distinción de personas. Así se manifiesta la igualdad de los seres humanos y se fundamenta su dignidad de criaturas hechas a imagen y semejanza de Dios. Jesús quiere atraernos de nuevo hacia Él y quiere que la convicción de que la salvación es para todos sea precedida por el reconocimiento creyente de los que esperan algo de Él. Incluso parece sorprendente la pedagogía que utiliza en su conversación con una mujer, precisamente no de religión judía. La salva la humildad con que ella admite su situación, lo que facilita que Jesús reconozca su apertura a la fe cuando llega a decirle: «¡Mujer, qué fe tienes! ¡Que sea tal y como quieres!» Al instante —dice el Evangelio— quedó curada su hija. Para llegar a este punto, Jesús ha escuchado con atención y admiración una oración insistente: «Señor, ten compasión de mí». Hagámosla nuestra también nosotros.

La fe hace milagros y supera todos nuestros esquemas, especialmente aquellos que manifiestan discriminación ideológica, desprecio racial o marginación religiosa. Con frecuencia existen no creyentes que, para nosotros, son un ejemplo cuando abren el corazón a Dios, y muestran su adhesión. Demasiado a menudo una religiosidad endurecida por el legalismo, la rutina, la desconfianza, o una fe vacía de atención y solidaridad con los más necesitados presenta muchas dificultades para que la conversión sea un hecho. Por ello, también debemos pedir con toda humildad: ¿De qué necesitamos convertirnos los cristianos? Seguramente, si estamos atentos a la Palabra de Dios, la lista será larga.

Es bueno que hagamos el esfuerzo de entender qué nueva actitud Dios nos pide. Está en nuestras manos hacer que muchos también puedan entenderlo y vivirlo, aunque no estén bautizados, o, a pesar de estar bautizados, vivan como si no lo estuvieran. ¿Por dónde empezar? ¿A quién comunicar esta buena noticia? ¿A quién podemos hacer partícipe del gozo de este tesoro de la fe que juntos podemos descubrir y compartir? Quién sabe si algún familiar muy cercano, o los mismos amigos y compañeros de trabajo, o alguien que no conocemos y las circunstancias de la vida han hecho que nos lo encontremos. Pongamos los medios necesarios y creemos el clima adecuado para que el encuentro con el Señor sea posible. La atracción y la gracia son cosa de Él, el que realmente cuida es Él. Todo lo que recibimos es mucho más que migajas, es sobreabundancia de gracia. Ahí está la manifestación de Dios que en Jesucristo nos ama y se acerca, como dice Pablo, para compadecerse de todos y sin hacer distinciones.

Paraules DE VIDA

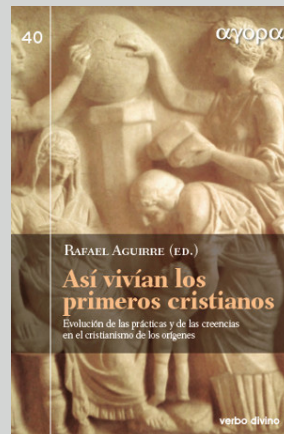
Así vivían los primeros cristianos

Evolución de las prácticas y de las creencias en el cristianismo de los orígenes

Tras la publicación de Así empezó el cristianismo (2010), sobre el proceso formativo del cristianismo, en Así vivían los primeros cristianos, los mismos autores, con un trabajo en equipo, abordan la vida de los primeros seguidores de Jesús.

La obra se divide en cuatro partes: 1) Experiencias extraordinarias en los orígenes; 2) Los ritos; 3) Las prácticas de vida; 4) Las creencias. El orden mismo de los capítulos pone de manifiesto que el aspecto doctrinal no fue el decisivo en los orígenes. No se comenzaba por la aceptación intelectual de un contenido teórico. Lo que atraía del cristianismo era un estilo de vida y unas comunidades con singular capacidad de acogida e integración.

El cristianismo no tardó en convertirse en religión imperial, pero en sus orígenes descubrimos un ADN con otras posibilidades más profundas, nunca sofocadas del todo, y que pugnan por despertar a la vida y transformar el cristianismo de nuestros días.

Promesas a l'Orde Carmelità Descalç Seglar de Mallorca

Dues de temporals i tres de definitives.

El dilluns 13 de juliol, en el marc de la novena de la Mare de Déu del Carme, cinc membres de l'Orde Seglar dels Carmelites Descalços a Mallorca feren les seves promeses en el camí de seguiment del Senyor i sa Mare santíssima que els vincula a l'Orde del Carme. D'entre els membres de la comunitat local de l'Immaculat Cor de Maria i Sant Josep, dues germanes pronunciaren les promeses per tres anys i altres dos germans i una germana per tota la vida. Rebé les promeses en nom i per delegació del pare provincial de la Província Ibèrica de Santa Teresa de Jesús, el pare assistent de la comunitat, Juli de l'Anunciació González, conventual de Badalona i predicador enguany de la novena del Carme al monestir de Santa Teresa de Jesús de Palma. El mateix dia s'esqueia la celebració d'una santa carmelita xilena en el centenari de la seva naixença al cel: Teresa de Jesús dels Andes (Juana Fernández Solar), una relíquia de la qual va ser present durant la celebració.

MÉS INFORMACIÓ: www.agenciabaleria.com

Comunicat de la Parròquia de Felanitx i el Bisbat respecte de la gestió de la Fonda de Sant Salvador

Davant les notícies aparegudes als mitjans de comunicació.

Davant les notícies aparegudes als mitjans de comunicació que el Bisbat ha forçat la sortida de la família que fins fa pocs dies regentava la Fonda de Sant Salvador, volem exposar la nostra versió dels fets, que s'acosta més a la veritat del que realment ha succeït i dels qui ho han viscut més de prop. La decisió d'abandonar el restaurant ha estat presa únicament per la família. Una decisió que feia anys que rumiaven i que la crisi sanitària i econòmica ha accelerat. El Bisbat i la Parròquia de Felanitx no tenien cap intenció de revocar-ne el contracte, ans al contrari, se'ls va intentar animar a continuar fent-los suggeriments i propostes perquè el restaurant prengués més força. Manifestam que ens sap greu la seva partida, una partida que no desitjàvem de cap manera, però que ells tenen clara i estan afectats, no tan sols pels comentaris sensacionalistes i poc adients que s'estan fent, sinó també per no poder mantenir un negoci que crearen els seus padrins i pares.

Cert que es fa un estudi de la sostenibilitat del Santuari de Sant Salvador ja que, a més d'estar endeutat per les obres de restauració que es feren fa deu anys, es tanquen els comptes anuals quasi en vermell. Per aquest motiu s'han mantingut entrevistes amb les empreses que hi tenen cau per estudiar la situació. Amb les dues empreses s'ha arribat a l'acord de pagar la meitat del lloguer i que se'ls donarien totes les facilitats per poder-ho fer. Volem, amb aquesta explicació, fer callar comentaris malintencionats i potenciar la recerca de la veritat així com no fer judicis sense un coneixement de causa.

MÉS INFORMACIÓ: www.agenciabaleria.com

Representants d'ensenyament de les tres diòcesis illenques es reuneixen amb el conseller d'Educació

Els delegats i responsables diocesans han manifestat la seva preocupació per la retallada d'hores en la docència de la classe de religió que ha afectat les quatre illes en totes les etapes.

Representants d'ensenyament de les tres diòcesis illenques mantingueren el passat 13 de juliol una reunió amb el conseller d'Educació, Universitat i Recerca, Martí March. Al llarg de la trobada, els delegats i responsables diocesans han manifestat la seva preocupació per la retallada d'hores en la docència de la classe de religió que ha afectat les quatre illes en totes les etapes. En la mateixa línia, s'ha mostrat la disconformitat en el càlcul d'hores lectives i han demanat una revisió del procediment d'assignació a cada centre.

Pel que fa a l'etapa d'Infantil, les tres diòcesis han percebut com, en alguns centres, els equips directius no compleixen la normativa actual d'oferta obligatòria de la matèria a les escoles, per la qual cosa no es garanteix la lliure elecció per part de les famílies de cursar o no l'assignatura de Religió. Igualment a Batxillerat s'han constatat algunes dificultats per oferir la matèria de forma presencial en vista al curs que ve.

Finalment, s'ha consensuat la necessitat de caminar cap a un pacte d'estabilitat laboral del col·lectiu de professors de Religió i de reelaborar el conveni de forma conjunta per part de les tres diòcesis que conformen la Comunitat Autònoma.

MÉS INFORMACIÓ: www.agenciabaleria.com

Dilluns, 17.

Dilluns de la setmana XX.

Sant Eusebi papa, santa Clara de Montefalco, santa Beatriu de Silva. Missa: Ez 24, 15-24; Dt 32, 6. 18-21; Mt 19, 16-22.

Dimarts, 18.

Dimarts de la setmana XX.

Santa Helena, sants màrtirs de la Massa Càndida, sant Albert Hurtado. Missa: Ez 28, 1-10; Dt 32, 26-28. 30. 35-36; Mt 19, 23-30.

Dimecres, 19.

Dimecres de la setmana XX.

Sant Joan Eudes, sant Magí, sant Lluís de Tolosa, sant Ezequiel Moreno. Missa: Ez 34, 1-11; Sal 22, 1-6; Mt 20, 1-6.

Dijous, 20.

Sant Bernat de Claravall,

sant Samuel profeta, sants Leovigild i Cristòfol. Missa: Ez 36, 23-28; Sal 50. 12-15. 18-19; Mt 22, 1-14.

Divendres, 21.

Sant Pius X papa,

sant Sidoni Apol·linar, sants Bernat, Maria i Gràcia màrtirs. Missa: Ez 37, 1-14; Sal 106, 2-9; Mt 22, 34-40.

Disabte, 22.

Benaurada Verge Maria Reina,

sant Felip Benizi, sants Joan Wall i Joan Kemble. Missa: Ez 43, 1-7a; Sal 84, 9-14; Mt 23, 1-12.

Diumenge, 23.

Diumenge XXI de durant l'any i setmana I del saltiri.

Santa Rosa de Lima, sant Flavià, beat Pere Gelabert. Missa: Is 22, 19-23; Sal 137, 1-3. 6. 8c; Rm 11, 33-36; Mt 16, 13-20.

**Lectura del profeta Isaías
56, 1. 6-7**

Así dice el Señor: Guardad el derecho, practicad la justicia, que mi salvación está para llegar y se va a revelar mi victoria. A los extranjeros que se han dado al Señor, para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que guardan el sábado sin profanarlo y perseveran en mi alianza, los traeré a mi Monte Santo, los alegraré en mi casa de oración; aceptaré sobre mi altar sus holocaustos y sacrificios, porque mi casa es casa de oración y así la llamarán todos los pueblos.

Salmo responsorial (salmo 66)

Oh Dios, que te alaben los pueblos,
que todos los pueblos te alaben.

**Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los
Romanos 11, 13-15. 29-32**

Hermanos: A vosotros, gentiles, os digo: Mientras sea vuestro apóstol, haré honor a mi ministerio, por ver si despierto emulación en los de mi raza y salvo a alguno de ellos. Si su reprobación es reconciliación del mundo, ¿qué será su reintegración sino un volver de la muerte a la vida? Los dones y la llamada de Dios son irrevocables. Vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios; pero ahora, al desobedecer ellos, habéis obtenido misericordia. Así también ellos, que ahora no obedecen, con ocasión de la misericordia obtenida por vosotros, alcanzarán misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

**Lectura del santo Evangelio según san Mateo
15, 21-28**

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró al país de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: -Ten compasión de mí, Señor, Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo. Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: -Atiéndela, que viene detrás gritando. Él les contestó: -Sólo me han enviado a las ovejas descarriadas de Israel. Ella los alcanzó y se postró ante él, y le pidió de rodillas: -Señor, socórreme. Él le contestó: -No está bien echar a los perros el pan de los hijos. Pero ella repuso: -Tienes razón, Señor; pero también los perros se comen las migajas que caen de la mesa de los amos. Jesús le respondió: -Mujer, ¡qué grande es tu fe!, que se cumpla lo que deseas. En aquel momento quedó curada su hija.

**Lectura del llibre del profeta Isaïes
56, 1. 6-7**

Diu el Senyor: -«Compliu els vostres deures, obrau el bé, que està a punt d'arribar la meva salvació, i de revelar-se la meva bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen feals a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les meves festes dins la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocausts i les seves víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

Salm responsorial (salm 66)

Que us alabin les nacions, Déu nostre,
que us alabin tots els pobles alhora.

**Lectura de la carta de sant Pau als cristians de
Roma 11, 13-15. 29-32**

Germans: Tenc una cosa per dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que som el vostre apòstol, mir de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, ¿què no vindrà quan ells s'incorporin? ¿No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a qualcú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrera. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compatit de vosaltres; igualment Déu es vol compatir d'ells, que ara, mentre es compatia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat uns i altres captius de la desobediència, per compatir-se finalment de tots.

**Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu
15, 21-28**

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: -«Senyor, fill de David, compatiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada.» Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: -«Deixau-la anar d'una vegada: no fa més que seguir-nos i cridar.» Jesús els respongué: -«Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel.» Ella vingué, es prosternà i digué: -«Senyor, ajudau-me.» Jesús li respon: -«No està bé prendre el pa dels fills per tirar-lo als cuscets.» Ella li contestà: -«És veritat, Senyor, però també els cuscets mengen les miques que cauen de la taula dels amos.» Llavors Jesús respongué: -«Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.

**EMERGENCIA
CORONAVIRUS**

DONA

CUENTA DE EMERGENCIA COVID-19
ES42 0049 679 1 7420 1600 0102

bizum código: 35430 900 811 888

Manos Unidas

fulldominical
la revista cristiana de la diòcesi de mallorca

EDITA
Secretaria de Comunicació
Carrer Seminari, 4 - 3r pis
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 21 46 01
mcs@bisbatdemallorca.com

DIRECCIÓ
Cristina Sánchez Bernardo
www.bisbatdemallorca.com
Dipòsit legal: PM 696/1986

IMPRIMEIX
Serveis Gràfics Eugeni
Carrer Temple, 16
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 24 49 79
tgeugeni@gmail.com